

виконані не у повній мірі. Такому демократичному нововведенню було дуже важко співіснувати із політикою, яка проводилася царським урядом.

Список використаних джерел та літератури:

1. Основные положения преобразования судебной части в России. – М.: Книга
2. по Требованию, 2012. – 115 с. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://static.my-shop.ru/product/pdf/118/1175105.pdf>
3. Середя О. Інститути присяжних засідателів та станових представників в умовах самодержавства (на прикладі Лівобережних українських губерній Російської імперії наприкінці XIX – початку XX ст.) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://nauka.jur-academy.kharkov.ua/download/el_zbirnik/1/Sereda.pdf
4. Сидорчук О. Правова природа суду присяжних в Україні за судовими статутами 1864 р. / О. Сидорчук // Вісник Львівського університету: Серія: Юридична. – 2014. – Вип. 59. – С. 121–127.
5. Судебные уставы 20 ноября 1864 г. с изложением рассуждений, на коих они основаны, изданные государственной канцелярией. – Ч. 3. – СПб., 1867. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://civil.consultant.ru/sudeb_ustav/
6. Яценко Н. Народні засідателі та суд присяжних у цивільному процесі: історія і сучасність / Н. Яценко // Вісник Вищої ради юстиції. – 2011. – № 1 (5). – С. 109–118.

Цьопич Володимир Андрійович

студент 5 курсу історичного факультету

Житомирського державного університету імені Івана Франка

науковий керівник: к. ю. н., доцент **Рудницька О. П.**

Боротьба з транснаціональною злочинністю

На початку XXI століття у світовій економіці, торгівлі, суспільно-політичному житті мають місце процеси (тероризм, корупція, кіберзлочинність, інформаційний шпіонаж), що знаходять своє відбиття у формуванні міжнародної злочинності, яку можна віднести до феноменів сучасності, які формують злочинну картину світу.

Усвідомлення глобальної загрози, яку несе організована злочинність та процеси, що її супроводжують викликали беззаперечну актуальність вивчення та дослідження проблемних аспектів функціонування суспільства. Вже існуючий рівень дослідження даного питання дає змогу констатувати, що нині міжнародна організована злочинність – це найбільш складний об'єкт дня наукового дослідження в силу своєї багатогранності.

У світовій літературі ще не достатньо напрацьовано загальноприйняте та беззаперечне визначення поняття міжнародної злочинності (мафії) або як її ще називають транснаціональна злочинність.

Зміст поняття транснаціональна злочинність (мафія) рядом авторів визначається по різному, а саме: на базі опису її найбільш типових ознак, через характеристику злочинних організацій [2, с. 8-10], а також за допомогою визначення більш широкого поняття «транснаціональна злочинність» [2, с. 20], і більш вузького поняття «діяльність транснаціональних кримінальних корпорацій» [3, с. 11].

На глобальному рівні злочинність розглядають, як одну з глобальних соціально-економічних проблем людства на рівні з сировинною, енергетичною, демографічною, продовольчою проблемами; на регіональному рівні її вважають суттєвою деструктивною силою подолання відсталості, бідності, периферійності розвитку окремих територій, регіонів.

Сьогодні у правоохоронних органів і міжнародних організацій світового, регіонального та національного рівнів одне із найголовніших завдань – боротьба з міжнародною злочинністю, особливо в її найбільш небезпечних формах – організованих.

Головним чином мова йде про виявлення, розкриття, розслідування, попередження злочинів міжнародного характеру, що вчинюються організованими злочинними угрупованнями. Це стосується міжнародного тероризму; захоплення заручників; відмивання доходів, отриманих злочинним шляхом; фальшивомонетництва; контрабанди; торгівлі людьми; незаконного виготовлення і збуту наркотичних засобів, психотропних речовин тощо. Відповідальність за вчинення злочинів міжнародного характеру передбачено нормами як міжнародного (конвенції, угоди), так і національного законодавства [5, с. 35-37].

У боротьбі зі злочинами міжнародного характеру, вчинених організованими злочинними угрупованнями, реалізується потужна, об'ємна та різнопланова система заходів. Зокрема, у сфері кримінального судочинства мова йде про встановлення кримінальної караності за учинення певних суспільно-небезпечних діянь та уніфікації на цій основі кримінального законодавства; припинення злочинів, що готуються, застосовуючи в необхідних випадках оперативно-розшукові заходи; надання допомоги у розслідуванні кримінальних справ і здійсненні кримінального переслідування; забезпечення виконання кримінальних покарань; надання професійної технічної допомоги і попередження злочинів тощо [1, с. 35-41].

Узагальнення напрацювань провідних світових інституцій з дослідження злочинності, аналіз територіальних відмінностей розвитку злочинності за макрорегіонами світу, укладання типології держав світу за індексом злочинності, характеристика діяльності наймасштабніших злочинних формувань глобального типу (транснаціональна злочинність) [7, с. 48-50].

Злочинність – сукупність усіх злочинів, вчинених на певній території упродовж деякого періоду. Проблеми злочинності активно вивчають у сфері міжнародних відносин, юриспруденції, соціології, політології, конфліктології, національної безпеки тощо.

Напрацювання у даних сферах сприяли формуванню на міжнародному рівні правових основ оцінки антисоціальних дій як злочини (Гаазька конвенція (1970); Конвенція ООН про транснаціональну організовану злочинність (2000); Конвенція про кіберзлочинність (2001)); укладанню типології злочинів, перш за все міжнародних злочинів, які загрожують миру і безпеці людства (Конвенція про запобігання злочинів геноциду та покарання за нього (1948), Конвенція про співробітництво у боротьбі з міжнародними злочинами (1991), Кодекс злочинів проти миру і безпеки людства (1996)); посиленню співробітництва між державами світу у сфері попередження та подолання злочинності (Європейська конвенція про видачу правопорушників (1957), Європейська конвенція про взаємну допомогу в кримінальних справах (1959), Конвенція про правову допомогу і правові відносини в цивільних, сімейних та кримінальних справах (1993), Європейська конвенція про боротьбу з тероризмом (2002)) [8, с. 35-37].

Поточну ситуацію з моніторингу злочинності у світі здійснюють інституції у структурі ООН (Рада Безпеки ООН, Економічна і Соціальна Рада ООН, Комісія ООН з Наркотиків та Злочинності), організації з безпеки США (Центральне Розвідувальне Управління), недержавні міжнародні організації («Numbeo», «Transparency International»).

Міжнародна організована злочинність є окремою складовою сучасної кримінальної картини світу, яка має характерні ознаки, що дають змогу відокремлювати її від суміжних форм злочинної діяльності. Витоками даного явища є досягнення людської цивілізації в соціально-політичній, економічній, техніко-технологічній та інформаційній сферах, які вміло використовуються злочинними організаціями.

Список використаних джерел та літератури літератури:

1. Волеводз А. Г. Правовое регулирование новых направлений международного сотрудничества в сфере уголовного процессе / А. Г. Волеводз. – М. : ООО Издательство «Юрлитинформ», 2002. – 520 с.
2. Воронин Ю. А. Транснациональная организованная преступность: Монография / Ю. А. Воронин. – Екатеринбург: Изд-во УрГЮА, 1997. – 72 с.
3. Зорин Г. А. Понятие и основные признаки транснациональной преступности / Г. А. Зорин, О. В. Танкевич. – Гродно: Изд. Гродн. филиала «Негосударственного института современных знаний», 1997. – 55 с.
4. Иванов Э. А. Отмывание денег и правовое регулирование борьбы с ним / Э. А. Иванов. – М.: Рос. Юрид. изд. дом, 1999. – 176 с.
5. Кузьмичов В. С. Слідча діяльність : характеристика та напрями удосконалення : [монографія] / В. С. Кузьмичов, Ю. М. Черноус. – К. : ЗАТ «Нічлава», 2005 – 446 с.
6. Нурбеков И. М. Некоторые организационно-тактические аспекты расследования транснациональных преступлений / И. М. Нурбеков // Рос. следователь. – 2008. – № 15. – С. 2–5.
7. Пшеничний І. В. Організована транснаціональна злочинність і роль правоохоронних органів у протидії їй: Дис. канд. юрид. наук: 12.00.08 / І. В. Пшеничний. – К., 2000. – 220 с.
8. Актуальні проблеми протидії тероризму та злочинності в контексті європейської та євроатлантичної інтеграції : вип. 13. / за заг. ред. академіка НАН України, д. т. н. В. П. Горбуліна. – К. : Нац. акад. СБ України, 2005. – 268 с.

Запольська Яна Вікторівна

студентка 5 курсу історичного факультету

Житомирського державного університету імені Івана Франка

науковий керівник: к. ю. н., доцент **Рудницька О. П.**

Актуальні питання боротьби з міжнародною організованою злочинністю

В умовах соціально-економічної глобалізації, повсюдної комп'ютеризації, переході до інформаційної стадії розвитку людської цивілізації зростає актуальність та часовість вивчення та усестороннього дослідження негативних аспектів функціонування суспільства. Одним з них є злочинність, яка набула особливих форм